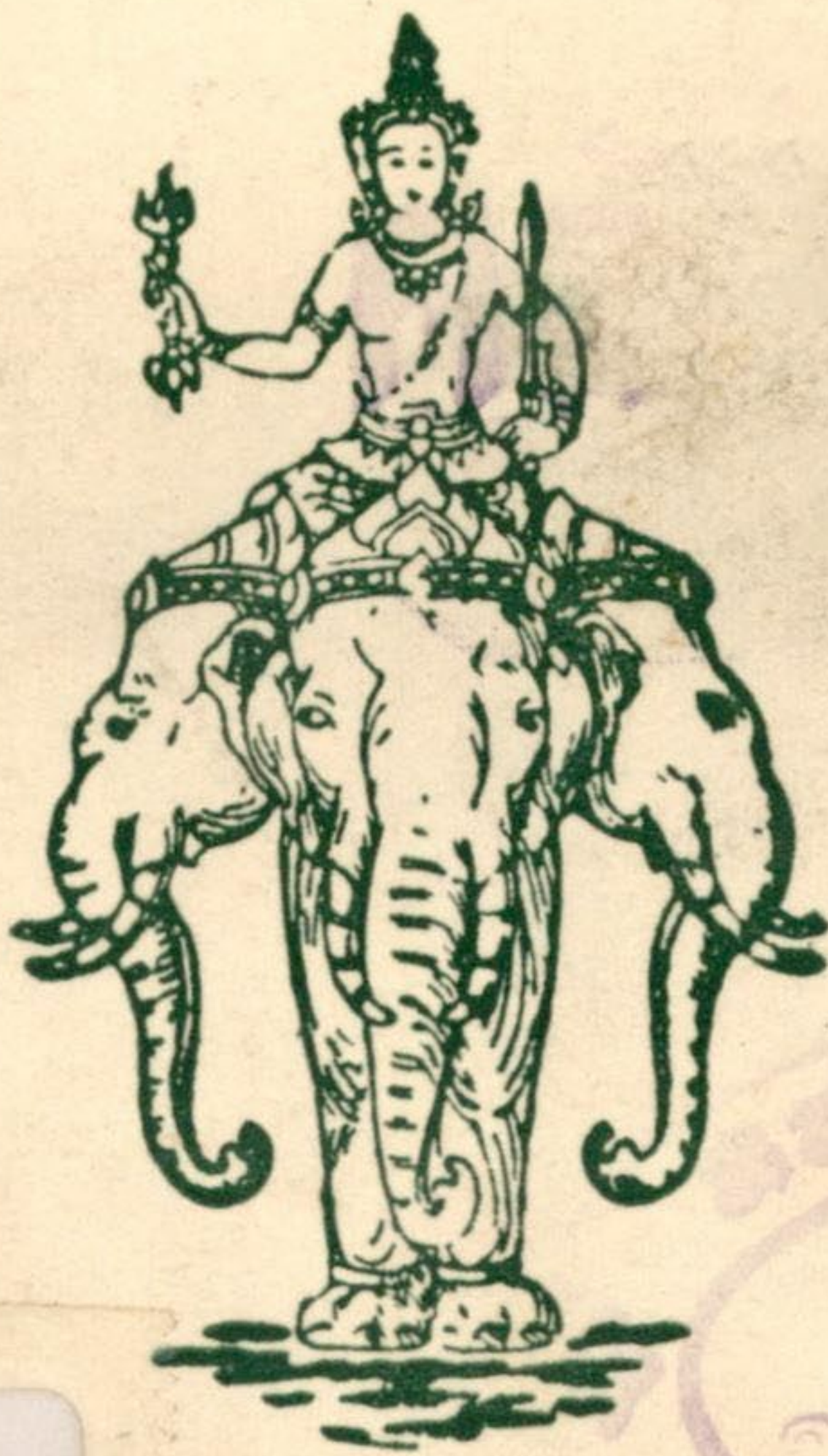

กสิกาเบบิลเทนูนิส

พ. 1 v. 9๓๕

796.342

พ 447 ก

กรมพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

๐๗๑๕

ตัวอย่าง

อภินิหารกติกาทennis

๑๒๖๗ .ก.พ. ของ สมก. กรมพลศึกษา

กรมพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

๑๐๖๗ .ก.พ. ๒๕๐๔
พิมพ์ครั้งที่ ๓,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๐๔

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๑.๕๐ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา

ปากคลองบางลำพูบน พระนคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

สารบัญ

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

๑ ๙ ๕ ๕
พมพครองท หนง พ.ศ. ๒๔๘๑

๑ ๙ ๕ ๕
พมพครองท สอง พ.ศ. ๒๔๘๐

๑ ๙ ๕ ๕
พมพครองท สาม พ.ศ. ๒๔๘๕

๑ ๙ ๕ ๕
พมพครองท สี่ พ.ศ. ๒๔๘๘

๑ ๙ ๕ ๕
พมพครองท ห้า พ.ศ. ๒๕๐๔

๒๐๖๗ .ศ.พ

กรม ๐.๕.๕ กรมศิลปากร

(มีใบมรดกศิลปกรรม)

เลขห้อง 214

เลขหมู่ 796.342

W 447 ก

ทะเบียน

คำนำ

(การพิมพ์ครั้งที่หนึ่ง)

การเล่นบิงปองเป็นกีฬาที่ชาวเรานิยมกันมาก แต่กติกาที่จะใช้สำหรับการแข่งขันนั้น ยังไม่แพร่หลาย กรมพลศึกษาเห็นเป็นการสมควรที่จะเรียบเรียงกติกาบิงปองขึ้น เพื่อใช้เป็นหลักสำหรับการแข่งขันต่อไป จึงได้ให้เจ้าหน้าที่กรมพลศึกษา คือ นายกอง กนกัย เป็นผู้แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ (The Rules of Table Tennis as adopted for International Competitions published with, authority of the E. T. T. A.) นายเชียร ทองจู เป็นผู้รวบรวมและเรียบเรียง นายอำไพ จันทวิมล เป็นผู้ตรวจแก้ไข แล้วได้ส่งไปให้ ดร. คลุ้ม วัชโรบล ช่วยพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ครั้นแล้วกรมพลศึกษาได้ให้พระยาจินดารักษ์, นายนาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา, นายอำไพ จันทวิมล, ขุนบูรณเวทย์, นายกอง กนกัย, นายเชียร ทองจู และ นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ ประชุมตรวจร่างกติกาที่ได้จัดทำขึ้นจนสำเร็จเรียบร้อย เมื่อ วันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๑

กรมพลศึกษาได้พิจารณาเห็นชอบด้วย กับกติกาท
ได้ร่างขึ้นแล้ว จึงอนุมัติให้ใช้กติกานี้ไปตั้งแต
วันที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นต้นไป

(ลงนาม) นายนาวาเอก หลวงศุภชลาศัย
อธิบดีกรมพลศึกษา

คำนำ

(การพิมพ์ครั้งที่ห้า)

ในการพิมพ์ครั้งที่ห้านี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงแก้ไขที่สำคัญๆ อยู่หลายประการด้วยกัน ทั้งนี้ เพื่อให้ถูกต้องตรงตามกติกาการแข่งขันของสหสมาคมเทนนิสระหว่างประเทศ — International Table Tennis Federation ค.ศ. ๑๙๕๕ — ๑๙๖๑ ซึ่งเป็นฉบับล่าสุดของสหสมาคมเทนนิสระหว่างประเทศ
ดงนคอ

ประการแรกได้เปลี่ยนชื่อจาก “กติกามิถิลา” เดิม, มาเป็น “กติกาเทนนิส” ให้ตรงตามภาษาสากลที่นิยมเรียกกันอย่างแพร่หลายแล้ว

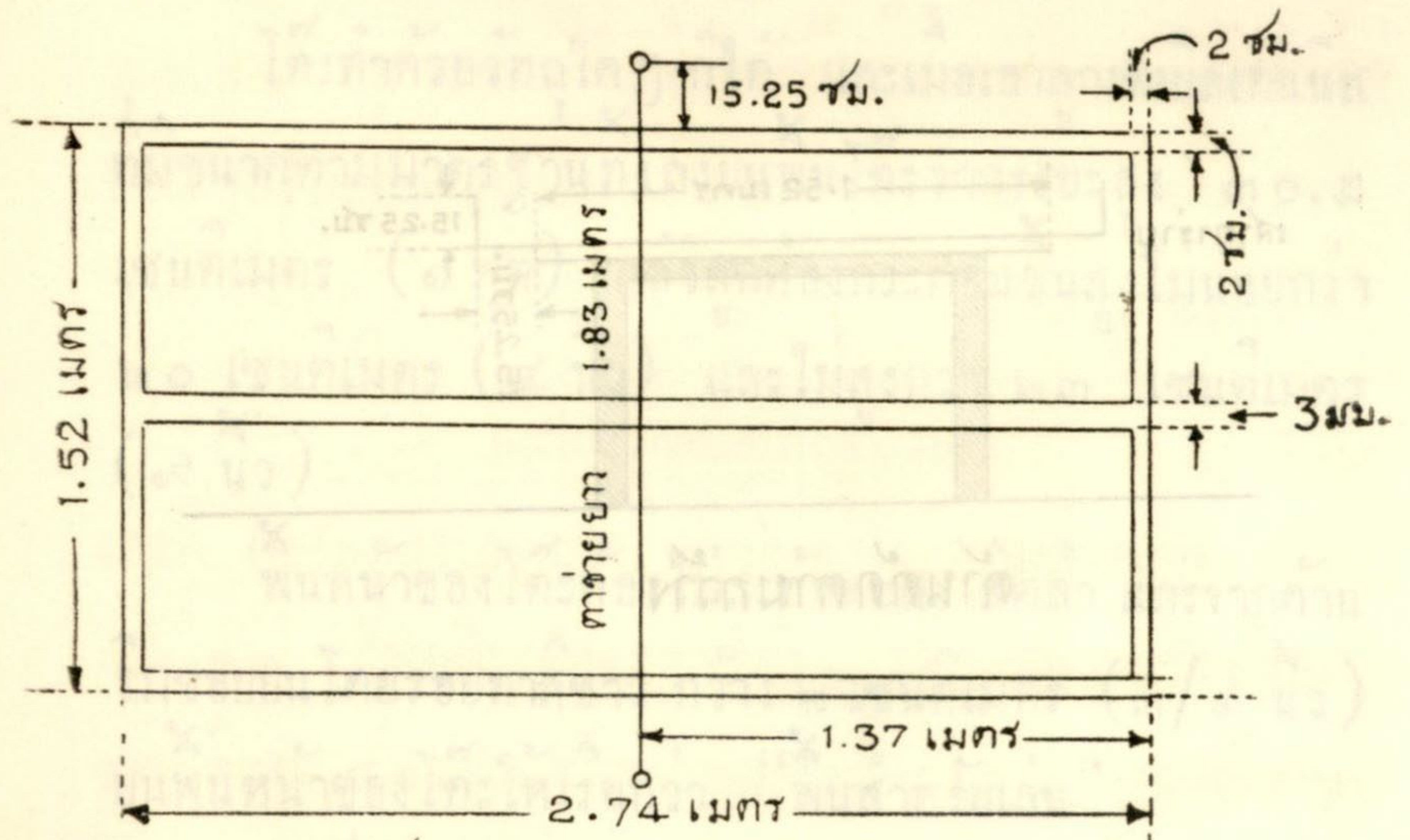
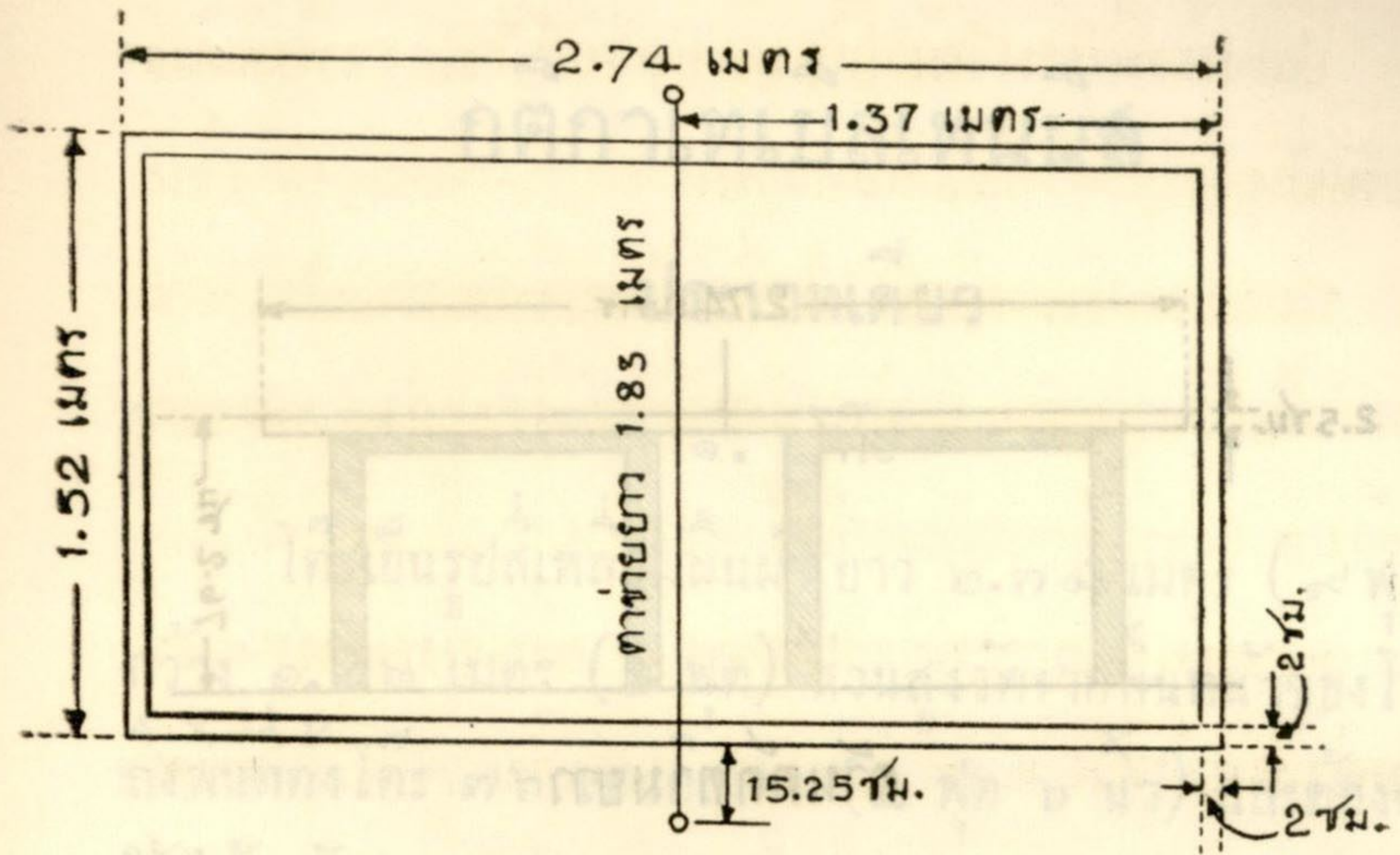
ประการที่สองได้เปลี่ยนตัวเลขที่ระบุถึงขนาด, ลักษณะ, ความกว้าง, ยาว และความสูงของโต๊ะ, ตาข่าย และเสาตาข่าย ตลอดจนลักษณะและน้ำหนักของลูกเทนนิส ให้ตรงหรือใกล้เคียงความจริงตามกติกาการแข่งขันเทนนิสของสหสมาคม
ดงกล่าว

ประการที่สามได้เปลี่ยนแปลงแก้ไข, เพิ่มเติม
 และตัดลักษณะหัวข้อ, ข้อความบางตอนให้รัดกุมยิ่งขึ้น
 นอกจากนั้นแล้วยังได้เพิ่มข้อบังคับบางประการ
 สำหรับการแข่งขันเทเบิลเทนนิสระหว่างประเทศเข้า
 อีกด้วย

จึงให้ยกเลิกกติกาป้องกัน ของกรมพลศึกษา
 ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๒๔๕๕ นั้นเสีย และให้ใช้
 กติกาเทเบิลเทนนิสของกรมพลศึกษา ฉบับพิมพ์
 ครั้งที่ ๒๕๐๔ แทนต่อไป.

กรมพลศึกษา.

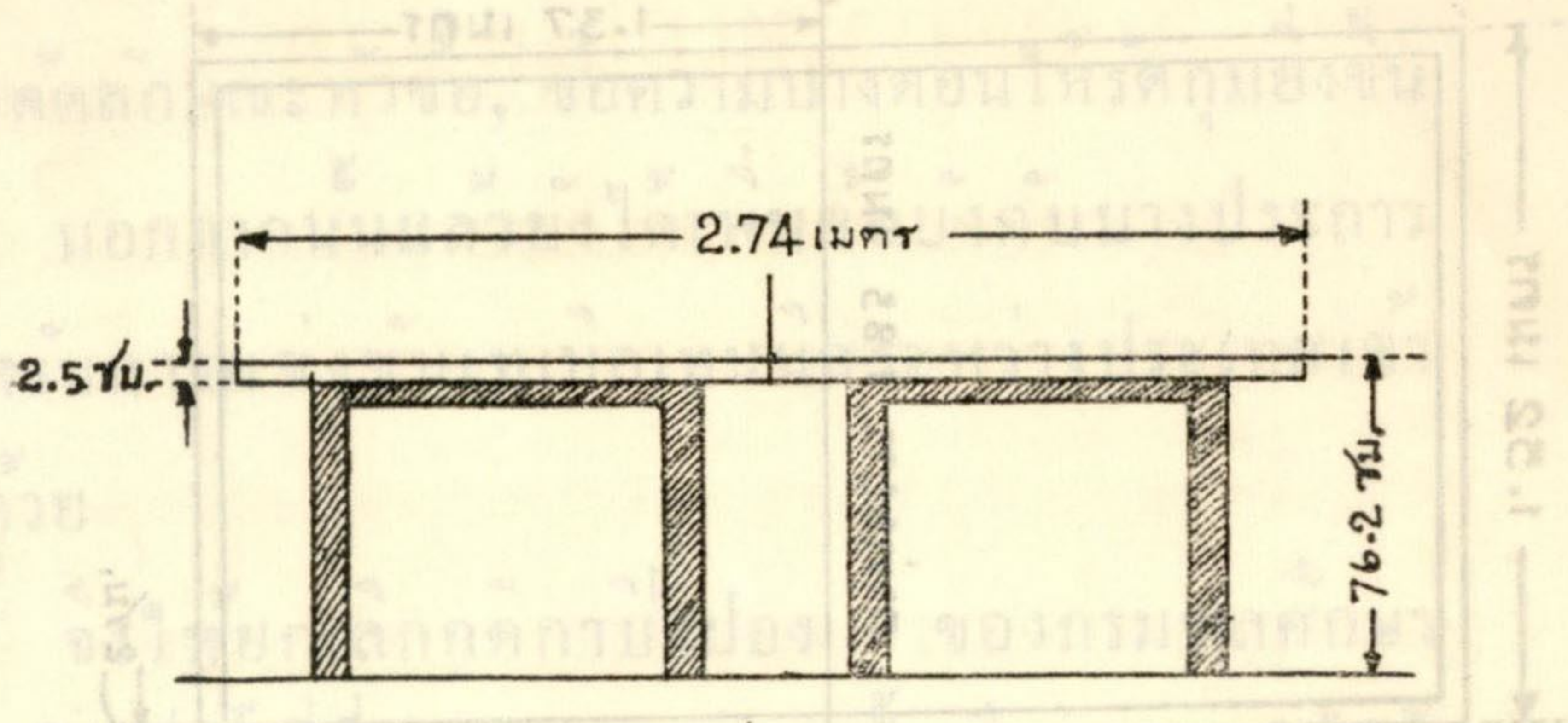
โต๊ะเทเบิลเทนนิส

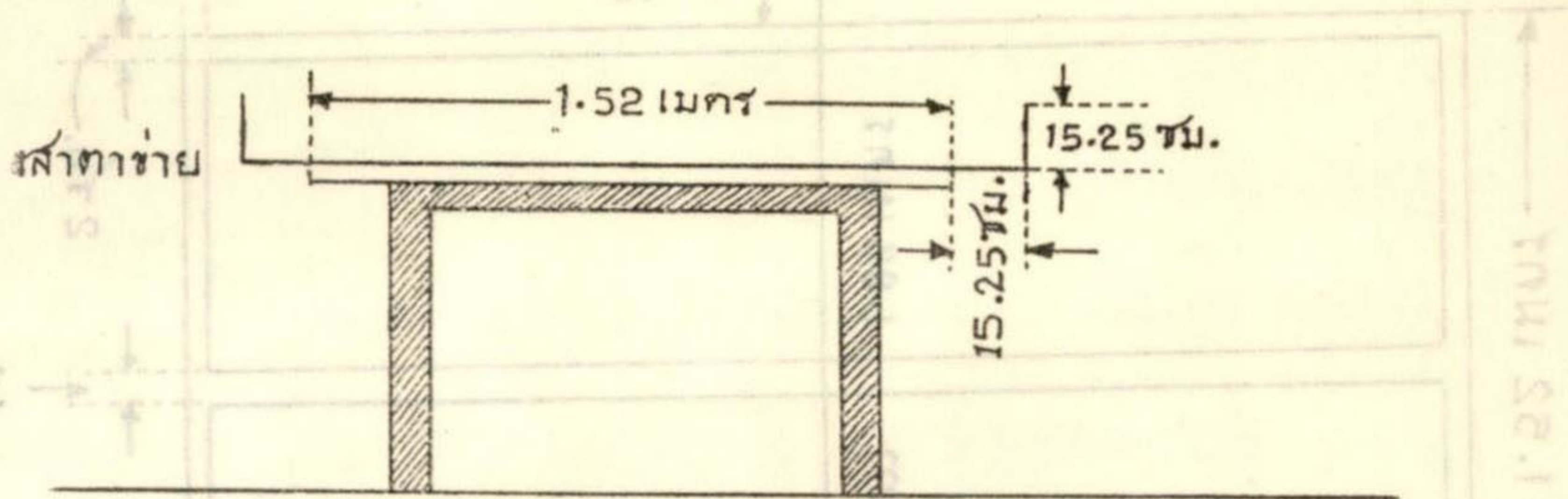
พื้นที่ของโต๊ะเทเบิลเทนนิส
ประเภทเดี่ยวและคู่

คู่มือการก่อสร้าง

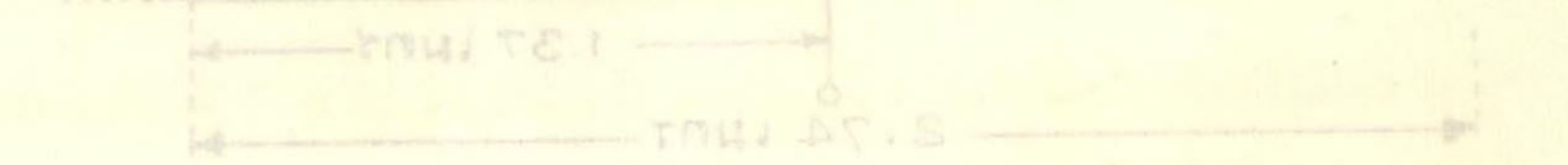
แปลจากงานแปลโดย...

ต้านตัดตามยาว

ต้านตัดตามกว้าง

การก่อสร้าง...

กติกาทะเบ็ลเทนนิส

ประเภทเดี่ยว

๑. โตะ

โตะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ยาว ๒.๗๔ เมตร (๙ ฟุต) กว้าง ๑.๕๒ เมตร (๕ ฟุต) ส่วนสูงวัดจากพินหน้าของโตะ ถึงพินทงโตะ ๗๖ เซนติเมตร (๒ ฟุต ๖ นิ้ว) และต้องตั้งให้ไคร่ระดับ

โตะทำด้วยวัสดุใด ๆ ก็ได้ และเมื่อเอาลูกเทเบ็ลเทนนิส ทมขนาดตามมาตรฐานทางลงบนพินโตะจากระยะสูง ๓๐.๕ เซนติเมตร (๑ ฟุต) แล้วลูกต้องกระดอนขึ้นสูงไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร (๘ นิ้ว) และไม่สูงกว่า ๒๓ เซนติเมตร (๙ นิ้ว)

พินหน้าของโตะต้องไม่สะท้อนแสง สดจ้า และจากคาน ริมขอบบนโดยรอบทาสีขาว กว้าง ๒ เซนติเมตร (๓/๔ นิ้ว) บนพินหน้าของโตะให้เรียกว่า "พินสำหรับเล่น"

เส้นซึ่งอยู่ทางริมคานกว้างของโตะทั้งสองข้างเรียกว่า "เส้นสะกิด"

เส้นซึ่งอยู่ทาง ริมด้านยาวของ โต๊ะทั้งสองข้างเรียกว่า
“เส้นข้าง”

๒. ตาข่ายและเสาตาข่าย

พนักสำหรับเล่นแบ่งออกเป็นสองแฉกเท่าๆกัน โดยตาข่าย
ซึ่งขนานและห่างจากเส้นสกัดทั้งสองข้าง ๗ ละ ๑.๓๗ เมตร
(๔ ฟุต ๖ นิ้ว) ตาข่ายซึ่งประกอประกอด้วยโครงยึด ยาว ๑.๘๓
เมตร (๖ ฟุต) ขอบบนสูงจากพนักสำหรับเล่น ๑๕.๒๕ เซนติเมตร
(๖ นิ้ว) โดยตลอด ขอบล่างติดกับพนักโต๊ะโดยตลอด ต้องซึ่ง
ตาข่ายกับปลายเสาตาข่ายทั้งสองซึ่งตั้งขนานตรง สูง ๑๕.๒๕
เซนติเมตร (๖ นิ้ว) และห่างจากเส้นข้างออกไปข้างละ
๑๕.๒๕ เซนติเมตร (๖ นิ้ว)

๓. ลูกเทเบิลเทนนิส

ลูกเทเบิลเทนนิสเป็นรูปกลม ทำด้วยเซลลูลอยด์ สีขาว
แต่ต้องไม่สะท้อนแสง วัดโดยรอบไม่น้อยกว่า ๑๑.๔๓
เซนติเมตร (๔ ๑/๒ นิ้ว) และไม่เกิน ๑๒.๐๖ เซนติเมตร
(๔ ๓/๔ นิ้ว) หนักไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ แกรม (๓๗ เกรน)
และไม่เกิน ๒.๕๓ แกรม (๓๘ เกรน)

๔. แรกเกิด

แรกเกิดเป็นวัตถุ ขนาด รูป หรือนำหนักใด ๆ ก็ได้ แต่
ต้องไม่เป็นสีขาว สดชื่น หรือสะท้อนแสง ส่วนของแรกเกิดที่
ใช้ตัดสินจะต้องทำด้วยไม้ มีความหนาสม่ำเสมอและแข็ง

๕. การนับคะแนน

ฝ่ายใดทำได้ ๒๑ จุดก่อนเป็นผูชนะ แต่ถ้าทำได้ ๒๐ จุด
เท่านั้น จะต้องเล่นต่อไป ฝ่ายใดทำได้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง
๒ จุด ฝ่ายนั้นเป็นผูชนะในเกมนั้น

๖. การเสยง

การเลือกแดนและสิทธิ์ในการส่งหรือรับลูกนั้น ให้ตัดสิน
ด้วยการเสยง ถ้าผู้เล่นการเสยงเลือกเอาสิทธิ์ในการส่งหรือ
รับลูก อีกฝ่ายหนึ่งต้องเลือกแดน กลับกันก็ฉนวน แต่ผู้เล่น
การเสยงจะให้อีกฝ่ายหนึ่งเลือกก่อนก็ได้
ทั้งนี้ผู้เล่นการเสยงอาจละสิทธิ์ให้แก่ผู้แพ้ก็ได้

๗. การเปลี่ยนแดนและเปลี่ยนการส่ง

ให้เปลี่ยนการส่งเมื่อจุดของทั้งสองฝ่ายรวมกันเข้าได้
๕ จุด และให้ทำเช่นนั้นเรื่อยไปทุก ๆ ๕ จุด จนกว่าจะเกม หรือ
ได้ ๒๐ จุด เท่านั้น

เมื่อได้ ๒๐ จุดเท่ากัน ให้เปลี่ยนการส่งทันที ต่อจากนั้น
ไปจะต้องเปลี่ยนการส่งทุก ๆ ๑ จุด จนกว่าจะเกม

ผู้ส่งคนแรกในเกมทหนึ่ง ต้องเป็นผู้รับคนแรกในเกม
ที่สอง สลับกันเช่นนั้นเรื่อยไปจนตลอดการแข่งขัน

การเปลี่ยนแดนให้เปลี่ยนสลับกันทุก ๆ เกมจนตลอดการ
แข่งขัน เว้นในการแข่งขันเกมเดียว หรือในการแข่งขันเกม
สุดท้ายของการแข่งขันซึ่งมากกว่าหนึ่งเกม ให้เปลี่ยนแดน
เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำได้ ๑๐ จุด

๘. การเปลี่ยนแดนผิดหรือการส่งผิดรอบ

ถ้าปรากฏว่าผู้เล่นส่งผิดรอบของตนเมื่อใด ต้องเปลี่ยนให้
อีกคนหนึ่งส่งต่อไปทันที แต่ถ้าส่งผิดรอบไปจนได้ทำการส่งครบ
๕ ครั้ง การส่งลูกในรอบต่อไปนั้นให้เปลี่ยนกันตามลำดับเสมือน
หนึ่งไม่มีการส่งผิดรอบ อย่างใดก็ดี จุดที่ทำไว้ได้ก่อนที่จจะรู้ว่า
ส่งผิดรอบนั้นให้ถือว่าใช้ได้

ถ้าปรากฏว่าผู้เล่นมีได้เปลี่ยนแดนในเมื่อถึงคราวที่จะต้อง
เปลี่ยนเมื่อใด ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนแดนกันทันที แต่ถ้าแข่งขัน
กันจนครบเกมแล้วจึงรู้ว่าผิด ให้ถือว่าการเล่นนั้นเป็นอันว่า
ผ่านไป อย่างไรก็ตาม จุดที่ทำไว้ได้ก่อนที่จจะรู้ว่าผิดนั้นให้ถือว่า
ใช้ได้

๕. ลำดับวิธีเล่น

ผู้ส่งต้องส่งโดยถูกต้องและผู้รับต้องรับโดยถูกต้อง ต่อ
จากนั้นทั้งสองฝ่ายต้องโต้กลับไปมาโดยถูกต้องด้วย

๑๐. การส่งที่ถูกต้อง

ผู้ส่งต้องส่งลูกควยมือเท่านั้น และต้องไม่ทำให้ลูกหมุน
ต้องตลกให้ตกในแดนของตนก่อน แล้วให้ลูกข้ามหรืออ้อม
ตาข่ายไปตกในแดนของผู้รับ

(ในการส่งลูก ผู้ซึ่งใช้ไม้ทั้งสองมือ ต้องแบ่มือข้างที่
ไม่ถนัดแรกเกิดออกไปแบน ๆ นวดคกกันและเหยียดตรง หว้แม่มือ
ปล่อยไว้ วางลูกบนฝ่ามือ ไม่ให้ใช้นิ้วหนับหรือจับไว้ด้วยวิธีใดๆ
ให้ส่งลูกออกไปควยมือข้างที่ลูกวางอยู่นั้น ด้วยการโยนลูกขึ้น
หรือปล่อยลูกลง)

ในขณะที่ลูกสัมผัสแรกเกิดเมื่อเวลาส่งลูกนั้น ผู้ส่งและผู้รับ
ต้องอยู่นอกเส้นสะกิดและระหว่างเส้นตรงซึ่งตอออกไปจากเส้น
ข้างทั้งสองนั้น

๑๑. การรับที่ถูกต้อง

เมื่อใดที่มีการส่งหรือโต้กลับไปตกลงในแดนของฝ่ายใดโดย
ถูกต้องแล้ว ฝ่ายนั้นต้องตลกให้ข้ามหรืออ้อมตาข่ายกลับไปตก
ลงในแดนของอีกฝ่ายหนึ่ง

ถ้าลูกส่งหรือโต้ไปโดยถูกต้องนั้น กระดอนข้ามหรือ
 อ้อมตาข่ายกลับมาแดนเก่า ฝ่ายผสมมัสททจะตามตลกที่ยัง
 ไม่ตายนั้น เพื่อให้ตกลงในแดนอีกฝ่ายหนึ่งได้

๑๒. เล็ด

ระยะเวลาที่อยู่ในการเล่นต่อไปนี้ให้นับว่าเป็น “เล็ด”

ก. ถ้าลูกส่งกระทบตาข่ายหรือเสาตาข่ายแล้วข้ามตาข่าย
 ไปตกลงในแดนของฝ่ายรับโดยถูกต้องหรือฝ่ายรับตลกลูกนั้นก่อน
 ลกตก

ข. ถ้าผู้ส่งส่งลูกไปก่อนที่ฝ่ายพร้อมที่จะรับ แต่ฝ่ายรับ
 แล้คงเจตนาที่จะตลกลูกนั้นแล้ว ให้ถือว่าฝ่ายพร้อมแล้ว

ค. ถ้ามีเหตุนอกอำนาจเกิดขึ้นแก่ผู้เล่นคนใด จนทำให้
 การส่งหรือการรับนั้นเสียไป

ง. ถ้ามีเหตุนอกอำนาจเกิดขึ้นแก่ผู้เล่นคนใด จนทำให้
 ผู้เล่นต้องเสียจุดตามกติกาข้อ ๑๓ ค. ง. จ. ฉ. และ ช.

๑๓. จุด

ผู้เล่นต้องเสียคะแนน ๑ จุด

ก. ถ้าส่งไม่ถูกต้อง นอกจากที่บัญญัติไว้ในกติกา

ข. ถ้าการสั่งหรือการรับได้เป็นไปด้วยดีแล้ว ผู้เล่นนั้น
ไม่สามารถโต้ลูกกลับไป นอกจากที่โต้ด้วยวิธีไว้ในกติกา

ข้อ ๑๒

ค. ถ้าตนเองหรือแร็กเกตของตน หรือสิ่งทนต์วมหรือ
ถอยอยู่นั้นไปถูกเสาตาข่ายหรือตาข่ายในขณะที่ลูกยังไม่ตาย

ง. ถ้าตนเองหรือแร็กเกตของตน หรือสิ่งทนต์วมหรือ
ถอยอยู่นั้นไปทำโต๊ะเคลื่อนที่ในขณะที่ลูกยังไม่ตาย

จ. ถ้ามือที่ถือแร็กเกตถูกฟัน โต๊ะในขณะที่ลูกยังไม่ตาย

ฉ. ถ้าตนหรือสิ่งทนต์วมหรือถอยอยู่นั้นสัมผัสลูกที่ฝ่าย
หนึ่งตีสานเส้นสะกิดหรือเส้นข้างมาโดยถูกต้องแล้ว แต่ยังมิได้
สัมผัสพนักสำหรับเล่นทางแคบของตน

ช. ถ้าลูกวอลเลย์นอกจากที่โต้ด้วยวิธีไว้ในกติกา
ข้อ ๑๒ ก.

๑๔. ลูกที่อยู่ในการเล่น

ลูกอยู่ในการเล่นนั้น ให้นับตั้งแต่เมื่อได้โยนลูกขึ้นหรือ
ปล่อยลงจากมือเพื่อส่งไปจน

ก. ลูกได้สัมผัสพนัก โต๊ะในแดนข้างเดียวกันสองครั้ง
ติด ๆ กัน

ข. ถ้าหากลูกซึ่งมิใช่ลูกส่งได้สัมผัสแดนทั้งสองข้าง
สลับกันไปโดยมิไคมีการตีในระหว่างนั้น

ค. ผู้เล่นคนใดที่ลูกตก ๆ กันเกินหนึ่งครั้ง

ง. ลูกได้สัมผัสร่างกาย เครื่องแต่งกาย หรือสิ่งท
ผู้เล่นสวมหรือถอดอยู่ นอกจากแรกเกิด หรือมอดถอดแรกเกิด
จากขอมอลงไป

จ. เมื่อลูกวอลเลย์ ลูกถูกแรกเกิด หรือมอดถอดแรก-
เกิด จากขอมอลงไป

ฉ. ลูกได้ไปสัมผัสสิ่งอื่นใด นอกจากตาซ้ายเส้าตาซ้าย
หรือสิ่งซึ่งได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

๑๕. คำจำกัดความ

ระยะเวลาที่ลูกอยู่ในการเล่น เรียกว่า "เรสต์"

เรสต์ที่ได้ผล เรียกว่า "ไค ๑ จุด"

เรสต์ที่ไม่ได้ผล เรียกว่า "เลท"

ในเรสต์หนึ่งผู้ตบลูกก่อน เรียกว่า "ผู้ส่ง"

ในเรสต์หนึ่งผู้ตบลูกต่อมา เรียกว่า "ผู้รับ"

ถ้าลูกใดที่ไปกระทบตาซ้ายหรือเส้าตาซ้ายแล้วขามหรือ
อ้อมตาซ้ายไปตกลงในแดนของอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ถือว่าลูกนั้นค
นอกจากที่บัญญัติไว้ในกติกาข้อ ๑๒ ก.

คำว่า “ออมตาข่าย” ในท่อนให้หมายความรวมถึงลูก
 ทลอค หรืออมตาข่าย และเส้า ส่วนท่อนออกไปนอกเส้นข้าง
 ทั่ว

ถ้าลูกทอยในการ เล่น ไปกระ ทย แรก เกต หรือ มอ ท ลอ
 แรก เกต ของ ฝรบกอน ทลลจะ ไ้กระ ทย พน ไ้ทะ ใน แคน ของ ฝรบก
 ให้ถือว่าฝรบกน ทลลวอลเลย
 มอ ท ลอ แรก เกต คอ มอ ชง กาลง ลอ แรก เกต อย และ มอ
 เปลา คอ มอ ท ไ้ ไ้ ลอ แรก เกต อย

๑๖. ประเภทคู่

ในการเล่นประเภทคู่ ให้ใช้กติกาข้างต้นโดยอน โลม
 นอกจากที่บัญญัติไว้ในข้อต่อไปนี้

๑๗. ไ้ทะ

พน ไ้ทะ ต้องแบ่งออกเป็นสองส่วนโดยเส้นขาว กว้าง
 ๓ มิลลิเมตร (๑/๘ นิ้ว) ขดขนานและห่างเส้นข้างทั้งสอง
 ข้าง ๆ ละเท่า ๆ กัน เส้นนี้เรียกว่า “เส้นส่ง” เนอทบนพน ไ้ทะ
 จากตาข่ายออกมาทางขวาของเส้นส่ง และทางขวาของเส้นส่ง
 เรียกว่า “ถนนส่งขวา” ทางซ้ายเรียกว่า “ถนนส่งซ้าย” ส่วน
 เนอทในแดนอกข้างหนึ่งซึ่งนับจากตาข่ายออกไปทางซ้ายของ

เส้นส่งและทางซ้ายของผส่งเรียกว่า “ ถิ่นรับขวา ” ทางขวา
เรียกว่า “ ถิ่นรับซ้าย ”

๑๘. การส่งทผูกตอง

การส่งตองส่งตามกติกาข้อ ๑๐ และลูกตองตกในถิ่นส่ง
ขวาหรือ บนเส้นส่งทางคาน ตาซ้ายของ ตน ก่อนแล้วข้ามหรือ
อ้อมตาซ้ายไปตกลงในถิ่นรับขวาหรือบนเส้นส่งทางคานตาซ้าย
ของฝ่ายรับ

๑๙. ลำดับของผู้ส่ง

ฝ่ายทีมสีทมิฬได้ส่งก่อนตองตกลงกันเองว่า ผู้ใดจะเป็นผู้
ส่งก่อนใน ๕ ครั้งแรก และฝ่ายรับก็ตองตกลงทานเองเดียวกัน
ว่าผู้ใดจะเป็นผู้รับก่อน

๒๐. ลำดับการส่ง

ในการส่ง ๕ ครั้ง คราวแรก ให้คนที่ ๑ ตามทีได้ตกลง
กันแล้วของฝ่ายทีมสีทมิฬได้ส่งเป็นผู้ส่งและตามทีได้ตกลงกันแล้ว
ให้คนที่ ๑ ของฝ่ายรับเป็นผู้รับ

ในการส่ง ๕ ครั้ง คราวที่ ๒ ให้คนที่ ๑ ของฝ่ายรับเป็นผู้
ผู้ส่ง และตองให้คนที่ ๒ ของฝ่ายส่งคราวแรกเป็นผู้รับ

ในการส่ง ๕ ครั้ง คราวที่ ๓ ให้คนที่ ๒ ของฝ่ายส่ง
คราวแรกเป็นผู้ส่ง และต้องให้คนที่ ๒ ของฝ่ายรับเป็นผู้รับ

ในการส่ง ๕ ครั้ง คราวที่ ๔ ให้คนที่ ๒ ของฝ่ายรับ
คราวแรก เป็นผู้ส่ง และต้องให้คนที่ ๑ ของฝ่ายส่งเป็นผู้รับ

ในการส่ง ๕ ครั้ง คราวที่ ๕ ให้ส่งและรับเช่นเดียวกับ
การส่ง ๕ ครั้ง คราวแรก และทำเช่นนี้ต่อไปตามลำดับจนกว่า
จะจบเกม หรือได้ ๒๐ จุดเท่ากัน

เมื่อได้ ๒๐ จุดเท่ากันแล้ว ให้เปลี่ยนลำดับของการส่ง
และรับกันทุก ๆ ๑ จุด จนกว่าจะจบเกม

ในการแข่งขันกันเกมเดียวหรือในการแข่งขันเกมสุดท้าย
ของการแข่งขันซึ่งมากกว่า ๑ เกม คัดส่งก่อน ๕ ครั้งคราวแรก
ผลลัพธ์จะเปลี่ยนลำดับการรับของฝ่ายตน หรือลำดับของอีก
ฝ่ายหนึ่งในเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ ๑๐ จุด

๒๑. ลูกที่อยู่ในการเล่น

นอกจากที่บัญญัติไว้ในกติกาข้อ ๑๔ ให้เพิ่มข้อความ
ข้างท้ายนี้เป็นข้อ (๕) คือ

(๕) การส่งลูกในการเล่นประเภทคู่ ลูกตกลงใน “ถิ่น
ส่งซ้าย” หรือใน “ถิ่นรับซ้าย”

๒๒. การรับผิดรอบ

ถ้าปรากฏว่าผู้เล่นรอบผิดรอบของตนเมื่อใด ต้องเปลี่ยน
ให้คนทมิฬทรรบไต่รอบต่อไปทันที แต่ถ้าส่งครบ ๕ ครั้งไปแล้ว
ถ้าด้วยการรับลูกในรอบต่อไปนั้นให้เปลี่ยนกันเสมือนหนึ่งว่าไม่มี
การรับผิดรอบเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม จุดที่ใดไว่ก่อนปรากฏว่ารับ
ผิดรอบนั้นให้ถือว่าใช้ได้

๒๓. ลำดับวิธีเล่น

เมื่อฝ่ายส่งคนท ๑ ได้ส่งไปโดยถูกต้องแล้ว ฝ่ายรับคน
ท ๑ ต้องไต่กลับมาโดยถูกต้อง ต่อจากนั้นฝ่ายส่งคนท ๒ ต้อง
ไต่กลับไป และฝ่ายรับคนท ๒ ต้องไต่กลับมา ครั้นแล้วฝ่ายส่ง
คนท ๑ ไต่กลับไปอีก สลับกันเช่นนี้ตลอดไปจนกว่าลูกจะตาย

ภาคผนวก

๑. ลูกที่ถูกขอบโต๊ะ

คำว่า “พน โต๊ะ” นั้นให้หมายความว่ารวมทั้งขอบบน
และมุมบนของ โต๊ะควย ฉะนั้น ถ้าลูกที่ยังไม่ตายถูกขอบบนหรือ
มุมบนของ โต๊ะให้ถือว่า เป็นลูกคและยังอยู่ในการเล่น แต่ถ้า
ลูกถูกข้างโต๊ะต่ำกว่าขอบบนลงมาให้ถือว่าเป็นลูกตาย และผู้ที่
ตลกนั้นไปเป็นผลเสีย

๒. การไต่ลูกด้วยมือเปล่า

ถ้าแรกเกิดหลุดจากมือจะไต่มือเปล่าไต่ลูกกลับไปไม่ได้
(ดูคำจำกัดความ “มือถือแรกเกิด คือ มือซึ่งกำลังถือ
แรกเกิดอยู่”)

๓. แรกเกิดหลุดมือขณะตก

ในขณะทำการไต่ลูก ถ้าแรกเกิดหลุดจากมือของสัตว์
ให้ถือว่าลูกนั้นตก เฉพาะในกรณีที่ถูกแรกเกิดในมือแรกเกิด
นั้นยังอยู่ในมือของสัตว์ (ดูกติกาข้อ ๑๑ “.....ต้องตลก”)
และแรกเกิดหลุดมือไปนั้น ไม่สัมผัสตา ขา หรือทำให้ ไต่
เคลื่อนไหว (กติกาข้อ ๑๓ ค. ง.) ก่อนตลกจะตาย

๔. การตลกผิดเมื่อทำการส่ง

ในขณะทำการส่ง ถ้าสัตว์ตลกผิด ต้องเสีย ๑ จก
(กติกาข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔) เพราะว่าลูกอยู่ในการเล่นตั้งแต่
เวลาตลกได้พ้นจากมือสัตว์ไปแล้ว การที่ตลกนั้นว่าเป็นการส่ง
ที่ไม่ถูกต้องในเมื่อลูกอยู่ในการเล่นแล้ว

๕. การตลกวอลเลย์อันเกิดจากลูกทกระทบตาข่าย

ลูกส่งทกระทบตาข่ายซึ่งถือว่าเป็น “เลท” นั้น ไม่เฉพาะ
แต่ลูกส่งทกระทบตาข่ายแล้วตกลงในแดนของฝ่ายรับเท่านั้น

สรุปผลทดลองโดยสรุปจากลูกส่งที่กระแทกตาซ้ายก็ต้องถือว่า
เป็น "เลท" ด้วย (ดูกติกาข้อ ๑๒ ก. และข.)

๖. การส่งลูกไม่ถูกต้องตามกติกาข้อ ๑๐ เนื่อง
จากร่างกายพิการ

ในกรณีที่เกิดขึ้นพิจารณาเห็นว่า ผู้ส่งไม่สามารถจะ
ปฏิบัติตามกติกาข้อ ๑๐ ว่าด้วยการส่งที่ถูกต้องได้ เพราะ
ร่างกายพิการแล้ว ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

๗. ลูกขำรูดในระหว่างการเล่น

ถ้าลูกปรือหรือขำรูดด้วยประการใด ในขณะที่ลูกอยู่ใน
การเล่นนั้น ทำให้การโต้ไม่เต็มที่ให้ถือว่าเป็น "เลท" (กติกา
ข้อ ๑๒ ค.) ผู้ตัดสินต้องให้หยุดการเล่นเมื่อตนมีเหตุผลพอที่
จะเชื่อได้ว่าลูกที่กำลังเล่นอยู่นั้นขำรูดหรือไม่สมบูรณ์ แล้ว
บันทึก "เลท" นั้นไว้และต้องให้จุดถ้าลูกขำรูดนั้นขำรูดใน
ขณะที่ลูกได้ออกไปนอกการเล่น และมีใครทำให้การโต้เสีย
เปรียบแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้ตัดสินสงสัยควรที่จะประกาศ
เป็น "เลท" และให้มีการส่งใหม่

๘. เบ็ดเตล็ด

ผู้คนที่เคลื่อนไหว ผู้เล่นที่อยู่ไกลเคียง เสียงขึงขึง กล่าว
 คอวัตถุใด ๆ ก็ตามที่อยู่ไกลเคียงเคลื่อนไหว (นอกจากค้ของ
 ผู้เล่น) ให้ถือว่าเป็นเหตุนอกอำนาจ (กติกาข้อ ๑๒ ค.) ถ้าสิ่ง
 เหล่านั้นเป็นเหตุขกขวางแก่การเล่นเมื่อใด ให้นับเป็น "เล็ด"
 และให้มีการส่งใหม่

ผู้ซึ่งอยู่กบต ทนงตคพน ผู้ตคสัน โคมไฟ โต๊ะซึ่งอยู่
 ไกลเคียง เสียงทคังเป็นเสียงขนาดเคียวตอกกันอยู่เสมอ เหล่านั้น
 ไม่ถือว่าเป็นเหตุนอกอำนาจ และการประท้วงทว่าสิ่งเหล่านั้น
 รบกวนการเล่นนั้นให้ถือว่าเป็นโมฆะด้วย

ข้อบังคับบางประการ

สำหรับการแข่งขันเทเบิลเทนนิสระหว่างประเทศ

๑. ลูกเทเบิลเทนนิสที่ใช้ในการแข่งขัน

ให้ระบุชื่อลูกเทเบิลเทนนิสที่จะใช้ในการแข่งขันไว้โดยชัดแจ้งในระเบียบการ ประกาศ หรือใบสมัครเข้าแข่งขัน

๒. เครื่องแต่งกาย

สำหรับการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศของโลกและการแข่งขันระหว่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เล่นเข้าแข่งขันแต่งกายด้วยสีขาวหรือสีอ่อน ๆ ใดๆ นอกจากจะได้มีการตกลงกันเป็นพิเศษระหว่างคู่แข่งขันทั้ง ๒ ฝ่าย

๓. การนับคะแนน

ให้กรรมการตัดสิน ชานคะแนนโดยทันทีที่ลูกออกนอกการเล่น หรือมีการโต้เถียงคะแนนกัน หรือในกรณีที่มีเสียงออกของเนื่องจากการปรบมือ ฯลฯ ก็ให้กรรมการตัดสินชานคะแนนในโอกาสแรกที่เสียงออกของนั้นสงบลง

กรรมการตัดสินจะต้องชานคะแนนของฝ่ายส่งก่อน แล้ว
ตามด้วยคะแนนของฝ่ายรับ

เมื่อมีการเปลี่ยนส่ง กรรมการตัดสินจะต้องชานคะแนน
ของฝ่ายส่งก่อน แล้วชานข้อผูกจะส่งให้ทราบ

ผู้ส่งยังไม่ควรส่งลูก จนกว่าจะได้ยินกรรมการตัดสิน
ชานคะแนนและเรียกข้อผู้ส่งให้ส่งลูก ในทางปฏิบัติ หากปรากฏ
ว่าผู้ส่งมักจะส่งลูกโดยรวดเร็ว ซึ่งผู้รับไม่พร้อมที่จะรับ ให้กรรม
การตัดสินเตือนให้ผู้ส่งเพลาการส่งลูกลง ขณะเดียวกันก็เตือน
ผู้รับถึงสิทธิที่จะอ้างว่ายังไม่พร้อมที่จะรับลูกได้ด้วย

๔. การตบผกซ้อมก่อนแข่งขัน

ก่อนลงมือแข่งขัน ผู้เล่นจะทำการผกซ้อมได้ไม่เกิน ๒
นาที และในการแข่งขันครั้งต่อ ๆ ไปในวันเดียวกันและบนโต๊ะ
เดียวกันจะทำการผกซ้อมได้ไม่เกิน ๑ นาที ทั้งนี้ นอกจากจะ
ได้รับอนุญาตจากกรรมการผู้ตัดสินเป็นอย่างอื่น

๕. การให้คำแนะนำแก่ผู้เล่นในระหว่างแข่งขัน

ก. ในกรณีที่เป็นการแข่งขันระหว่างชุด หัวหน้าชุดอาจ
ให้คำแนะนำแก่ผู้เล่นฝ่ายตน ในขณะที่ทำการเปลี่ยนแดนเมื่อ

จบการแข่งขันแต่ละเกมแล้วก็ได้ ทงน ต้องมิให้เป็นการขัด
ขวาง หรือทำให้การแข่งขันต้องหยุดชะงักและล่าช้าลง

ข. สำหรับการแข่งขันระหว่างบุคคล อนุญาตให้ผู้
แข่งขันรับคำแนะนำจากโค้ชได้ โดยเฉพาะในระหว่างหยุดพัก
การแข่งขันตามกติกา (หลังเกมทีสามแล้ว)

ค. อาจให้คำแนะนำได้ในระหว่างหยุดการแข่งขัน
ชั่วคราว (เช่นหยุดการแข่งขันเนื่องจากอุบัติเหตุ)

๖. การหยุดพัก

ระหว่างการแข่งขันเกมที๓และเกมที๔ ผู้เล่นทั้งสองประเภท
เดี่ยวและประเภทคัมสิทธิตจะขอหยุดพักได้ ๕ นาที

นอกจากทีใดกำหนดไว้ดังกล่าวแล้ว ผู้เล่นจะขอหยุดพัก
อีกไม่ได้จนจบการแข่งขัน และถ้ากรรมการตัดสินเห็นว่า
ผู้เล่นคนใดเจตนาจะฝ่าฝืนกติกาข้อนี้ อาจตัดสินให้คู่แข่งนอก
ฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายชนะ

อย่างไรก็ตาม หากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่ผู้เล่นคนหนึ่ง
คนใดในขณะแข่งขัน กรรมการตัดสินอาจสั่งให้หยุดพัก
ชั่วคราว ตามควรแก่กรณีได้

๓. การเร่งเวลาการแข่งขัน

เพื่อประโยชน์ที่จะเร่งเวลาการแข่งขันให้เสร็จสิ้นลงโดย
เร็ว ตามโครงการตกลงกันให้ใช้วิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ
ให้เพิ่มความต่อไปลงในท้ายกติกาข้อ ๕ คอ

“ในกรณีการแข่งขันคนเดียว คู่แข่งขันไม่สามารถจะ
แข่งขันให้แพ้ชนะกันได้ภายใน ๒๐ นาที เมื่อครบ ๒๐ นาที
แล้ว ให้กรรมการประกาศผลให้คะแนนนำเป็นฝ่ายชนะการ
แข่งขัน หรือถ้าปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายมีคะแนนเท่ากัน ให้
กรรมการหยุดการแข่งขัน และประกาศให้คู่แข่งขันทราบว่า
จะแข่งขันต่อไปอีก ๕ นาที ผู้ใดได้ ๑ จุดก่อน เป็นฝ่ายชนะ

หลังจากที่ได้เพิ่มเวลาให้อีก ๕ นาทีแล้ว หากยังไม่มี
ผู้ใดทำคะแนนใด (คือยังคงเสมอกันอยู่) ให้ปรับเป็นแพทงค์

สำหรับเกมต่อไป การตัดสินใจให้ปฏิบัติตามที่ใดกล่าว
มาแล้วข้างต้น นอกจากเวลาการแข่งขันให้ลดเหลือเพียง ๑๐
นาทือนาน

๘. การเร่งเวลาการแข่งขันนอกวงหน้

การเร่งเวลาการแข่งขัน อาจทำได้ก็วิธีหนึ่ง โดย
กำหนดขอความต่อไปนี้ลงในกติกาข้อ ๕ คือ

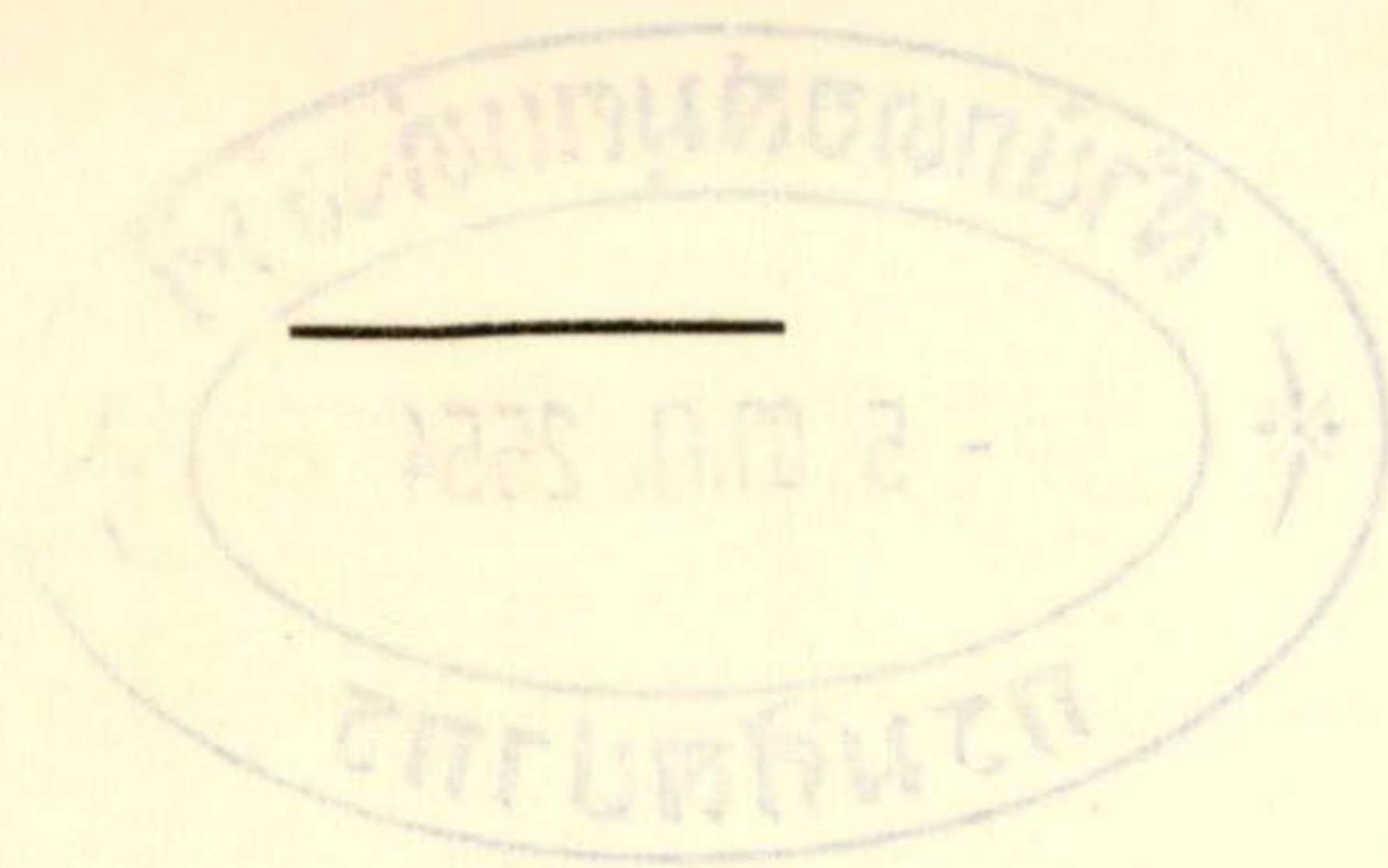
“ในการแข่งขันครั้งใด ถ้ากรรมการผู้ตัดสินพิจารณาเห็นว่า คู่แข่งขันทั้งสองฝ่ายมีฝีมือเจตนาจะทำการแข่งขันกัน โดยเต็มฝีมือ เพื่อความแพะชนะแล้ว กรรมการผู้ตัดสินอาจประกาศ “เลท” เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายหยุดการแข่งขัน แล้วแจ้งให้ทราบว่า หลังจากที่ถูกส่งลูกไปแล้ว อนุญาตให้ผู้เล่นตีกอล์ฟได้เพียง ๑๒ ครั้งเท่านั้น ถ้าการตีกอล์ฟ ๑๒ ครั้งนั้นผู้เล่นไม่สามารถจะเอาชนะผู้รบใด ต้องเสียคะแนนแก่ผู้รบ ๑ จุด เมื่อใช้บังคับตามกติกา ให้เปลี่ยนส่งทุกๆ ๑ จุด

๕. กรรมการกำกับเส้น (LINE JUDGES)

ในการแข่งขันระหว่างประเทศ ให้มีกรรมการกำกับเส้นดังนี้ คนหนึ่งนั่งอยู่ทางเส้นข้างของโต๊ะตรงข้ามกับกรรมการผู้ตัดสิน กรรมการกำกับเส้นนี้ มีหน้าที่พิจารณาว่าลูกทกกระทบข้างโต๊ะบนกระทบขอบบน (edge) อนุญาตว่าเป็นลูกดี หรือกระทบด้านข้าง (ต่ำจากขอบบนลงมา) อนุญาตว่าเป็นลูกเสีย นอกจากนั้นถ้ามีแข่งขันรองขอ อาจจัดให้มีกรรมการกำกับเส้นเพิ่มชนอก ๒ คน โดยให้แต่ละคนนั่งอยู่ทางเส้นสกัด

ทั้ง๒ข้างของโต๊ะ เพื่อกวักค้มมิให้ผู้เล่นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งละเมือก
กติกากาซอ ๑๐ วรรคท้ายหรือซอ ๑๓ (ฉ) (ช)

กรรมการกำกับเส้นดงวาน มีอำนาจเด็ดขาดในการ
พิจารณาขอเท็จจริงตามขอบเขตหน้าที่ของตน อย่างไรก็ตาม
หากกรณีเป็นทสงสัย กรรมการกำกับเส้นย่อมยกประ โยชน์ให้
แก่ฝ่ายรบ.

องค์การตำราขงตุรส์กา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตุรส์กา

นายกำจร ลักรกุล ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

๑๘ กันยายน ๒๕๐๔